

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobkyně: **rt steel s.r.o.**, IČO: 27281868,
sídlem Lipská 4696, 434 01 Chomutov,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2020, č. j. 40176/20/5300-22441-708274,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2020, č. j. 40176/20/5300-22441-708274, kterým byly podle § 116 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), změněny dodatečné platební výměry Finančního úřadu pro Ústecký kraj

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(dále jen „správce daně“) ze dne 1. 2. 2019 tak, že žalovaný snížil dodatečným platebním výměrem č. j. 230033/19/2504-50523-506749 za zdaňovací období leden 2014 doměřenou daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) na částku 1 382 356 Kč a stanovené penále na částku 276 471 Kč, dodatečným platebním výměrem č. j. 230646/19/2504-50523-506749 za zdaňovací období září 2014 snížil doměřenou DPH na částku 1 700 927 Kč a stanovené penále na částku 340 185 Kč a dodatečným platebním výměrem č. j. 230695/19/2504-50523-506749 za zdaňovací období prosinec 2014 snížil doměřenou DPH na částku 3 351 741 Kč a stanovené penále na částku 670 384 Kč. Zároveň žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím podle § 116 odst. 1 písm. b) daňového řádu zrušil dodatečné platební výměry správce daně ze dne 1. 2. 2019 č. j. 230188/19/2504-50523-506749 (zdaňovací období únor 2014), č. j. 230240/19/2504-50523-506749 (zdaňovací období březen 2014), č. j. 230259/19/2504-50523-506749 (zdaňovací období duben 2014), č. j. 230272/19/2504-50523-506749 (zdaňovací období květen 2014), č. j. 230309/19/2504-50523-506749 (zdaňovací období červenec 2014), č. j. 230639/19/2504-50523-506749 (zdaňovací období srpen 2014), č. j. 230663/19/2504-50523-506749 (zdaňovací období říjen 2014), č. j. 230680/19/2504-50523-506749 (zdaňovací období listopad 2014) a řízení zastavil. Žalobkyně současně navrhovala, aby jí soud přiznal náhradu nákladů soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobkyně nejprve podrobně zrekapitulovala žalobou napadené rozhodnutí a obsah jejího odvolání. Dále konstatovala, že žalovaný dospěl k závěru, že žádnými doloženými důkazními prostředky neprokázala, že došlo k uskutečnění zdanitelných plnění na výstupu dle § 21 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“) pro odběratele MIT METAL spol. s r. o. (dále jen „MIT METAL“) a následně v návaznosti na to žalobkyně neprokázala oprávněnost uplatněného nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění ve smyslu § 72 a § 73 zákona o DPH deklarovaným dodavatelem MIT METAL POWER SE (dále jen „METAL POWER“). S tímto závěrem žalobkyně nesouhlasila, neboť v rámci odvolacího řízení v rámci seznámení s podklady pro rozhodnutí uváděla rozhodné skutečnosti a navrhovala, zejména v podání ze dne 15. 10. 2020, provedení důkazních prostředků k prokázání svých tvrzení, které však žalovaný odmítl provést.
3. Zdůraznila, že v projednávané věci se jednalo co do množství o shodný materiál, který byl v krátkém mezidobí částečně zhodnocen (např. úkosování, odstranění zbytků laku, nanesení ochranných vrstev apod.). To, že bylo provedeno úkosování, je zřejmé ještě ze stále částečně naskladněného materiálu, což žalobkyně dokládala fotodokumentací, jakož i kopií materiálového listu, kdy údaje o tom, že se jedná o část zpracovaného materiálu, jsou totožné z průvodního listu materiálu. Taktéž se zástupce subjektu METAL POWER Ing. L. H. do protokolu vyjádřil k jednotlivým daňovým dokladům a na jeho výpověď lze v tomto odkázat, neboť je z ní zřejmé, jaké konkrétní úkony se s neopracovaným materiálem udály a jaké další subjekty se podílely na jednotlivých dílčích úkonech, které ve výsledku vedly ke zhodnocení materiálu, což logicky vedlo i k navýšení hodnoty zboží. K prokázání výše uvedených skutečností navrhla žalobkyně v odvolacím řízení provedení svědecké výpovědi svědkyně O., zástupkyně společnosti METAL POWER, jež mohla skutečnosti uváděné žalobkyní potvrdit, avšak žalovaný odmítl výslech provést a odkázal na její předchozí výpovědi, v nichž se však svědkyně O. nevyjadřovala k výše uvedeným skutečnostem, ale k jiným okolnostem v rámci daňového řízení. Byla toho názoru, že žalovaný pochybil, pokud odmítl žalobkyni možnost prokázat rozhodné skutečnosti mající vliv na závěr daňového řízení. Přestože tedy žalobkyně poskytla žalovanému

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

relevantní vyjádření, žalovaný odmítl navržené důkazy, mezi které patří též místní šetření, provést, a to nejspíše z důvodu blízkosti se prekluzivní lhůty. Žalobkyně namítala, že žalovaný měl jí navržené dokazování provést a až poté rozhodnout o podaném odvolání. Bez toho je dle jejího názoru nutné považovat rozhodnutí žalovaného za předčasné a nezákonné.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhoval, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou. Poznamenal, že od samého počátku řízení správce daně a následně žalovaný mj. prověřovali oprávněnost uplatnění nároků na odpočet daně v souladu s § 72 a § 73 zákona o DPH z přijatých zdanitelných plnění od společnosti METAL POWER týkající se dodání hutního materiálu za zdaňovací období měsíců ledna, září a prosince 2014. Dále byla také prověřována mj. správnost odvedení DPH na výstupu v souladu s § 21 zákona o DPH týkající se dodání hutního materiálu společnosti MIT METAL, a to taktéž za zdaňovací období měsíců ledna, září a prosince 2014. Pokud jde o navržený výslech svědkyně O., žalovaný poukázal na to, že se s tímto návrhem v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal, když uvedl, že navržený výslech svědkyně O. nemá v posuzované věci žádnou relevanci, neboť z žádného důkazního prostředku ani z tvrzení samotné svědkyně O. nevyplyvá, že by se účastnila předmětných obchodních transakcí. Svědkyně O. dle vlastního tvrzení nemá přehled o všech činnostech společnosti METAL POWER a navíc také nemůže mít povědomí o obchodní činnosti společnosti MIT METAL. Uvedl, že dostatečně zdůvodnil i neprovedení místního šetření ve skladu žalobkyně, neboť případné místní šetření ve skladu žalobkyně nebylo způsobilé prokázat průběh a faktickou realizaci plnění deklarovaných žalobkyní na sporných daňových dokladech, a jednalo se tak o nadbytečný důkazní návrh. Navrhované místní šetření ve skladu žalobkyně by tedy nemohlo být důkazem o tom, že žalobkyně v předmětných zdaňovacích obdobích prodala hutní materiál za účelem jeho údajných úprav společnosti MIT METAL (ačkoliv tyto úpravy byla schopna provést sama), že byly tyto úpravy společností MIT METAL skutečně provedeny a že došlo k nákupu tohoto hutního materiálu zhodnoceného úkosováním a dalšími úpravami v roce 2014 žalobkyní.
5. Žalovaný shrnul, že žalobkyně žádnými důkazními prostředky nedoložila, že by existovala exkluzivní dohoda mezi ní a společnostmi MIT METAL a METAL POWER a že by byla dohoda o uskladnění a využití volných kapacit skladu. Žalobkyně předloženými důkazními prostředky neprokázala, že prodala hutní materiál společnosti MIT METAL, která jej následně opracovaný prodala společnosti METAL POWER a ta jej zpět prodala žalobkyni. Zdůraznil, že žalobkyně nejdříve tvrdila, že trubky byly prodány společnosti MIT METAL k úkosování a následně zúkosované nakoupeny zpět s tím, že žalobkyně nevěděla, kde k úkosování došlo a kdo jej skutečně provedl. Také nevěděla, kde má společnost MIT METAL sklady. Dle provedeného místního šetření u společnosti METAL POWER bylo zjištěno, že k úkosování hutního materiálu nemohlo dojít v prostorách společnosti METAL POWER. Žalobkyně rovněž tvrdila, že předloží doklady související s úkosováním a s přepravou předmětného materiálu, což však neučinila. Následně žalobkyně tvrdila, že prodaný hutní materiál společnosti MIT METAL zůstal ve skladu žalobkyně z důvodu využití volných kapacit skladu, kdy tato prodala tento hutní materiál společnosti METAL POWER a tato následně s navýšením hodnoty provedené úkosováním a marží prodala materiál zpět žalobkyni. Zdůraznil, že ani vyjádření Ing. H. nebylo vyhodnoceno jako věrohodné, protože bylo v rozporu se zjištěnými skutečnostmi správcem daně. Žalovaný uvedl, že žalobkyně neprokázala, kde k úkosování došlo a kdo jej provedl,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

pročež tak žalobkyně neunesla důkazní břemeno. Žalobkyně žádnými doloženými důkazními prostředky neprokázala, že došlo k uskutečnění zdanitelných plnění na výstupu dle § 21 zákona o DPH pro společnost MIT METAL a následně v návaznosti na to žalobkyně neprokázala oprávněnost uplatněného nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění ve smyslu § 72 a § 73 zákona o DPH deklarovaným dodavatelem, tj. společností METAL POWER.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tím výslovně souhlasil a žalobkyně nesdělila soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byla ve výzvě výslovně poučena, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
7. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Soud zdůrazňuje, že přestože žalobkyně v žalobě obsáhle rekapituluje výrokovou část napadeného rozhodnutí a popisuje, co sdělila žalovanému ve svých podáních v průběhu odvolacího řízení, žaloba obsahuje toliko jedinou námitku, která spočívá v tom, že žalovaný měl jí navržené dokazování, a to místním šetřením ve skladovacích prostorách žalobkyně a opakovaným výsledkem svědkyně O., provést a až poté rozhodnout o podaném odvolání. Bez tohoto je dle žalobkyně nutné považovat napadené rozhodnutí žalovaného za předčasné a nezákonné.
10. K této námitce soud uvádí, že žalovaný neprovedl místní šetření ve skladovacích prostorách žalobkyně z důvodu, že tento důkaz nemůže tvrzenou skutečnost, tj. že sporné obchodní transakce vedené za účelem úpravy materiálu v roce 2014 proběhly deklarovaným způsobem, nijak ověřit ani vyvrátit, a je tedy nadbytečným. Soud se s tímto zdůvodněním ztotožňuje. Sporná totiž nebyla existence samotného hutního materiálu, nýbrž to, zda žalobkyně uskutečnila ve srovnání s ostatními tři neobvyklé obchodní transakce týkající se nákupu a prodeje hutního materiálu (ocelových trubek). Jednalo se o dodávky od dodavatele METAL POWER ve výši základu daně 30 642 973 Kč a daně ve výši 6 435 024 Kč a prodeje stejného hutního materiálu odběrateli MIT METAL ve výši základu daně 29 847 147 Kč a daně ve výši 6 267 901 Kč. Soud poukazuje na to, že správce daně měl pochybnosti ohledně způsobu uvedených transakcí, neboť nákup zboží byl ve všech případech uskutečněn později než jeho prodej, ačkoli z dodacích listů bylo zjištěno,

že se jedná o totožný druh a množství hutního materiálu za období leden, září a prosinec 2014.

11. Provedení místního šetření ve skladu žalobkyně by nebylo způsobilé prokázat průběh a faktickou realizaci plnění deklarovaných v žalobkyní předložených daňových dokladech. Navrhované místní šetření by tedy nemohlo přispět k prokázání toho, že žalobkyně v rozhodných obdobích prodala hutní materiál za účelem jeho úprav deklarovanému odběrateli, že byly tyto úpravy předmětným odběratelem skutečně provedeny a že došlo k nákupu tohoto hutního materiálu zhodnoceného úkosováním a dalšími úpravami v roce 2014 žalobkyní. Tato námitka tak není důvodná.
12. Soud se shoduje se žalovaným i v tom, že žalobkyní navržená druhá výpověď svědkyně M. O., která byla v daňovém řízení vyslechnuta již dne 24. 9. 2020, není relevantní ve vztahu k prodeji hutního materiálu společnosti MIT METAL k úkosování a následnému nákupu opracovaného hutního materiálu od dodavatele METAL POWER zpět žalobkyni, protože z žádného důkazního prostředku ani z jejího tvrzení nevyplývá, že se účastnila daných obchodních transakcí. Z daňových dokladů a dodacích listů doložených žalobkyní plyne, že svědkyně O. nebyla na těchto dokladech uvedena, ale byl na nich uveden jiný zaměstnanec jednající za společnost METAL POWER. Svědkyně O. navíc ve výpovědi ze dne 24. 9. 2020 uvedla, že nemá přehled o všech činnostech společnosti METAL POWER a navíc také nemůže mít povědomí o obchodní činnosti společnosti MIT METAL.
13. Soud dále poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které „[s]vědka je třeba vyslechnout vždy, požaduje-li to daňový subjekt, ledaže se jedná o požadavek vedený toliko snahou mařit či účelově prodlužovat daňové řízení“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007-119, publ. pod č. 1572/2008 Sb. NSS). V této souvislosti soud poznamenává, že výpověď svědkyně O. byla k návrhu žalobkyně provedena již dne 24. 9. 2020, a to k existenci dohod o zprostředkování uzavřených mezi žalobkyní a paní P. K jiným okolnostem výpověď svědkyně O. žalobkyně v té době nenavrhovala. Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že výpovědi dané svědkyně se žalobkyně nezúčastnila, ačkoliv byla o termínu svědecké výpovědi řádně a včas vyrozuměna. Z uvedeného je zřejmé, že žalobkyně nevyužila možnosti klást svědkyni otázky a zeptat se jí na možné okolnosti týkající se sporných prodejů a nákupů hutního materiálu. Žalobkyně se tak vzdala možnosti klást svědkyni otázky k tématům, které žalobkyně považovala za důležité pro daňové řízení. Za této situace soud považuje návrh žalobkyně na opakování svědecké výpovědi svědkyně O., který žalobkyně učinila v jejím podání ze dne 19. 10. 2020, za obstrukční. Žalobkyně se totiž snaží pozdním uplatněním návrhu na opakovanou výpověď svědkyně O., tj. v jejím přednesení až v závěrečné části odvolacího řízení (po seznámení se zjištěnými skutečnostmi a se změnou právního názoru a výzvě k vyjádření se v rámci odvolacího řízení ze dne 2. 10. 2020; změna právního názoru se netýkala nákupu a prodeje hutního materiálu, nýbrž zprostředkovatelské činnosti paní P. – pozn. soudu), účelově prodlužovat daňové řízení, ačkoli žalobkyni nic nebránilo v tom, aby se účastnila výsledku svědkyně O. a kladla této svědkyni otázky ohledně sporných transakcí s hutním materiálem.
14. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti

nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 22. listopadu 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu